

Reakce MPSV na článek v médiích k návrhu na zvýšení maximálních sazeb úhrad za poskytované sociální služby

Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) se ohrazuje proti zavádějícím informacím, které se objevily v článku na serveru Aktualně.cz („MPSV otevírá cestu ke zdražování sociální péče“, 25. 11. 13). V článku uváděná kritika vychází jednak z nepřesné interpretace návrhu novely prováděcí vyhlášky k zákonu o sociálních službách, a jednak zřejmě z nepochopení autora článku, jak současný systém klientům úhrady za sociální služby stanovuje.

Nejdříve je nutné uvést, že autor článku zcela opomíjí podstatný fakt a sice, že krytí nákladů na sociální služby je vícezdrojové. Čtenář může nabýt dojem, že rostoucí náklady na sociální služby musí pokrývat jedině MPSV, tj. stát, prostřednictvím dotací. Na financování sociálních služeb se však podílí kraje, obce, sami poskytovatelé sociální péče z vlastních zdrojů nebo i částečně klient za příspěví své rodiny.

Návrh MPSV na zvýšení stropů úhrad navíc **vychází z požadavků převážné části krajů, obcí i samotných poskytovatelů sociálních služeb**, kteří požadují stanovit vyšší částky, než navrhuje ministerstvo. Tento návrh je zároveň určitým kompromisem mezi požadavky na úplnou deregulaci úhrad a současnou právní úpravou.

Dále je nutno zdůraznit, že jde o **návrh na vyšší stropy úhrad, nikoliv o jejich skutečné výše stanovené klientům** a zároveň záleží na poskytovatelích, jak je s ohledem na příjmovou úroveň svých klientů a možnosti svých dalších zdrojů příjmu využijí či nikoliv.

V článku jsou rovněž uvedeny zavádějící informace, které se týkají interpretace systému stanovení výše úhrad uživatelům sociálních služeb. Ve čtenáři mají záměrně vyvolat dojem, že částky uváděné jako maximální jsou vlastně výše stanovené ve smlouvě s klientem, který je nebude schopen uhradit, a proto bude služby dostávat v horší kvalitě nebo dokonce nebudou pro něj dostupné. Přitom autor článku si na citacích s některými poskytovateli služeb sám odpovídá, že **klient s nižším nebo nízkým příjmem je ochráněn** před takovou situací, a to již vlastním stanovením maximální výše úhrady, který poskytovatel nemůže překročit. A pokud je pro něho z hlediska jeho příjmu stanovená úhrada nedostupná, tak se sníží zaručeným zůstatkem z příjmu na osobní výdaje po zaplacení úhrady (v případě pobytových služeb) či přihlédnutím poskytovatele k reálné kupní síle klienta.

Cituje také názor, že „*navrhované možnosti zvýšení úhrady někteří poskytovatelé ani nevyužijí*“. K námitce, že tak ztrácí návrh smysl, lze uvést, že na druhé straně existuje i část klientů s vyšším příjmem, kteří se mohou na úhradě nákladů za poskytované služby více podílet a úhradu v plné výši zaplatit.

Petr Sulek
tiskový mluvčí